

Arrest

nr. 272 404 van 9 mei 2022
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. BRAUN
Mont Saint-Martin 22
4000 LIEGE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 22 februari 2022 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 14 februari 2022 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering en tot het opleggen van een inreisverbod.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2022, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 april 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat J. BRAUN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. RAUX, die loco advocaten D. MATRAY en S. VAN ROMPAEY verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 14 februari 2022 wordt de verzoekende partij het bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) gegeven. Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"[...]"

Betrokkene werd gehoord door de politie van LPA - BRUSSEL NATIONAAL op 14/02/2022 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Bevel om het grondgebied te verlaten

Aan de Heer, die verklaart te heten:

naam: A. (..)

voornaam: I. (..)

geboortedatum: X

geboorteplaats: /

nationaliteit: Marokko

In voorkomend geval, alias:

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

■ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

■ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden;

■ 5° wanneer hij, ter fine van weigering van toegang, gesignaleerd is, overeenkomstig artikel 3, 5°;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor bedreigingen. (PV HV.45.RB.000969/2022 van de politiezone van LPA - BRUSSEL NATIONAAL)

Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene werd door Oostenrijk ATFIS12755268000000 ter fine van weigering van toegang gesignaleerd in de staten die partij zijn bij de Uitvoeringsovereenkomst van het Akkoord van Schengen, ondertekend op 19 juni 1990, hetzij omdat zijn aanwezigheid een gevaar uitmaakt voor de openbare orde of de nationale veiligheid, hetzij omdat hij het voorwerp heeft uitgemaakt van een verwijderings-maatregel die noch ingetrokken noch opgeschort werd en die een verbod van toegang behelst wegens overtreding van de nationale bepalingen inzake de binnenkomst of het verblijf van de vreemdelingen.

Betrokkene kreeg op 14/02/2022 de vragenlijst met betrekking tot de hoorplicht aangereikt door LPA - BRUSSEL NATIONAAL. Betrokkene weigerde echter op deze vragen te antwoorden. De Administratie is niet in het bezit van informatie met betrekking tot het bestaan van gezondheidsproblemen en de aanwezigheid van een partner en/of minderjarige kinderen op het Belgisch grondgebied. De Administratie weet dus ook niet of er redenen zijn waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar zijn land van oorsprong. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

■ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

■ Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde

Er bestaat een risico op onderduiken:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor bedreigingen. (PV HV.45.RB.000969/2022 van de politiezone van LPA - BRUSSEL NATIONAAL)

Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen om de volgende redenen:

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor bedreigingen. (PV HV.45.RB.000969/2022 van de politiezone van LPA - BRUSSEL NATIONAAL)

Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene geeft geen reden op waarom hij niet kan terugkeren naar zijn herkomstland.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken:

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor bedreigingen. (PV HV.45.RB.000969/2022 van de politiezone van LPA - BRUSSEL NATIONAAL)

Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken.

Gezien betrokkene niet in het bezit is van een geldig reisdocument op moment van zijn arrestatie is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden teneinde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, E. V. (...), attaché, gemachtigde Voor de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, de Politiecommissaris van/de Korpschef van de politie LPA - BRUSSEL NATIONAAL en de verantwoordelijke van het gesloten centrum te Vottem, de betrokkene, A., I. (...), op te sluiten in de lokalen van het centrum te Vottem vanaf 15/02/2022"

1.2. Op 14 februari 2021 wordt de verzoekende partij tevens een inreisverbod opgelegd. Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"[...]

Betrokkene werd gehoord door de politie van LPA - BRUSSEL NATIONAAL op 14/02/2022 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam : A. (...)

voornaam : I. (...)

geboortedatum : 11.05.1995

geboorteplaats : /

nationaliteit: Marokko

In voorkomend geval, alias:

wordt een inreisverbod voor 3 opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 14/02/2022 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

x 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;

□ 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Betrokkene is op heterdaad betrapt voor bedreigingen. (PV HV.45.RB.000969/2022 van de politiezone van LPA - BRUSSEL NATIONAAL)

Gezien het gewelddadige karakter van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.

Betrokkene kreeg op 14/02/2022 da vragenlijst met betrekking tot de hoorplicht aangereikt door LPA - BRUSSEL NATIONAAL. Betrokkene weigerde echter op deze vragen te antwoorden. De Administratie is niet in het bezit van informatie met betrekking tot het bestaan van gezondheidsproblemen en de aanwezigheid van een partner en/of minderjarige kinderen op het Belgisch grondgebied. De Administratie weet dus ook niet of er redenen zijn waarom hij niet zou kunnen terugkeren naar zijn land van oorsprong. Eert schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.”

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. Uit het administratief dossier blijkt dat de verwerende partij op 22 februari 2022 de beslissing tot vasthouding in een welbepaalde plaats om de verantwoordelijke lidstaat te bepalen heeft genomen. Tevens blijkt uit het administratief dossier dat op diezelfde datum de Franse autoriteiten werden verzocht verzoekende partij terug te nemen in toepassing van artikel 18.1.b van de Verordening nr. 604/2013 (Dublin III-verordening).

Verder blijkt uit recente informatie overgemaakt door de Dienst Vreemdelingenzaken dat op 10 maart 2022 een beslissing tot overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat met beslissing tot het vasthouden in een welbepaalde plaats met het oog op overdracht aan de verantwoordelijke lidstaat werd genomen, dit nadat de Franse autoriteiten op 8 maart 2022 instemden met de terugname van verzoekende partij.

Op 31 maart 2022 werd verzoekende partij effectief overgedragen aan de Franse autoriteiten.

De Raad wijst erop dat de toepassing van de Dublin III-verordening de toepassing van de Richtlijn 2008/115/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 over gemeenschappelijke normen en procedures in de lidstaten voor de terugkeer van onderdanen van derde landen die illegaal op hun grondgebied verblijven (hierna: de Terugkeerrichtlijn) in casu uitsluit.

De eerste bestreden beslissing moet worden beschouwd als een terugkeerbesluit en een verwijderingsbesluit in de zin van de Terugkeerrichtlijn.

In deze situatie prevaleert de Dublin III-verordening als *lex specialis* boven de Terugkeerrichtlijn. Aangezien de eerste bestreden beslissing dus niet meer kan worden uitgevoerd, is ze minstens impliciet doch zeker opgeheven door de bovenvermelde beslissing inzake de Dublin III-verordening.

Ook wat betreft de tweede bestreden beslissing kan worden gesteld dat deze moet worden beschouwd als een inreisverbod in de zin van de Terugkeerrichtlijn. De tweede bestreden beslissing is trouwens een accessorium van de eerste bestreden beslissing, en kan aldus niet bestaan zonder de eerste bestreden beslissing. Ook de tweede bestreden beslissing moet worden beschouwd als impliciet doch zeker opgeheven.

2.2. Ter terechtzitting hiermee geconfronteerd gedragen de partijen zich naar de wijsheid van de Raad.

2.3. Het beroep is gelet op voorgaande vaststellingen doelloos geworden en derhalve onontvankelijk.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen mei tweeduizend tweeëntwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER